

הסיוור בצבא הסובייטי

על מעצבי המדיניות הצבאית בברית-המועצות הביבה האמרה: „הסיוור הוא עיניו ואוזניו של המפקד“. ואכן, לסיוור ולמודיעין בשדה-הקרב, מוקדשת כיום תשומת-לב רבה בצבא הסובייטי, ואף בדוקטרינת הלחימה הוקצה להם מקום חשוב. לפי דוקטרינה זו, ינוהלו פעולות הלחימה בעתיד, תוך התפרי-סות מהירה לשטחים נרחבים. במקרה של שימוש בנשק גרעיני, ישתנו מצבים במהירות ועל היחידות יהיה למלא את משימותיהן בעומק מערכי האויב, תוך ניתוק מן הכוחות העיקריים. בתנאים כאלה, יודקו המפקדים לנתונים מודיי-עיניים מעודכנים.

כיום, אף מפקד, ולו המוכשר ביותר, אינו מסוגל להשתמש בעילות בכוחות ובאמצעים העומדים לרשותו, ללא נתונים מודיעיניים ממצים על היערכות האויב וגודל כוחותיו. השגת נתונים אלה הופכת להיות מורכבת יותר ויותר. המשימות המוטלות כיום על סיוור-המודיעין גדלות והולכות, ויחד עם זאת מצטמצם והולך הזמן המוקצב לארגון הסיוור, לאיסוף הנתונים ולעיבודם. קשה להשיג נתונים אמינים ומדויקים על-ידי שימוש בסוג אחד של סיוור בלבד. יש להשתמש בסוגי סיוור שונים: פטרולים לסיוור קרבי; מודיעין טקטי, אורני, הנדסי, כימי, אלקטרוני; סיוורים לבדיקת קרינה רדיואקטיבית; איכון-ארטילרי ותצפית מכ"ם. רק שימוש בכל מקורות האיסוף, תוך התאמה מלאה, יאפשר את השגת המידע הדרוש, במהירות ובאמינות.

לכל סוג של סיוור, יתרונות וחסרונות משלו. סיוור אורני, למשל, מאפשר לקבל במהירות נתונים חיוניים של היערכות האויב, אפילו לעומק ניכר. עם זאת, בתנאים גרועים, פוחתת מאוד היעילות של סיוור כזה.

המפקד חייב להכיר את התכונות והאפשרויות של צורות הסיוור השונות, ובהתאם לכך, לתכנן את ניצול הכוחות והאמצעים העומדים לרשותו. מלאכתו של המפקד אינה מסתיימת עם קבלת ההחלטה על שימוש בסיוור מסוים. עליו להמשיך ולנהל את פעילותם של כוחות הסיוור, תוך כדי הקרב, להטיל עליהם משימות נוספות ולהעתיק את מוקדי הפעילות המודיי-עינית בהתאם לצורך.

יוזמה מתמדת

נוכח המשימות הרבות המוטלות על הסיוור, אין התפקיד יכול להתבצע על-ידי יחידות-סיוור „מקצועיות“ בלבד. יש להדריך את כל היחידות בביצוע פעולות סיוור. הסיוור מהווה כיום את המרכיב החשוב ביותר בהבטחת לוחמה תקינה של הגייסות. אולם, אמצעי לחימה חדישים ושינויים מתמידים באופי הפעיי-לות הקרבית של הגייסות, מקשים על הסיוור, בד בבד עם החמרת הדרישות לגבי רמת הביצוע. דרישות אלה מחייבות פיתוח ושכלול תכונות סיוור, כגון: רציפות, יוזמה, תכליתיות, עיתוי נכון, אמינות ודיוק בקביעת הפרמטרים של היעדים. רציפות הסיוור מושגת על-ידי ניהולו בכל הדרגים, בכל התנאי-ים, ובכל סוגי הפעילות הקרבית של הגייסות. אין הפסקה, אפילו לרגע קט, במעקב אחר האויב. ניתן להגיע לכך על-ידי שיתוף-פעולה מתמיד, ובכל האמצעים, בין היחידות השונות

* עובד על-פי שורת מאמרים בנושא הסיוור, מכתב-העת הסובייטי „וויני וסטניק“, על-ידי סרן אריה רוזנזאל. — ה מ ע ר.

שהוכשרו לצורך זה. לרשות המפקד חייבות לעמוד עתודות — בכוח-אדם ובציוד — על-מנת להחליף את היחידות העייפות ולפתור בעיות מודיעיניות שצצות בפתאומיות. הרציפות בסיוור מאפשרת למפקד לדעת בכל עת, את היערכותו של האויב והיקף פעילותו בשטח. הדבר יקל, כמובן, על גילוי כוונותיו של האויב. אם תהליך זה מתבצע כהלכה, יכול מפקד להגיב על „תגודות“, ולו הקטנות ביותר, ב„תמונת הקרב“ ולנקוט אמצעים מתאימים, בעיתוי הנכון. רציפות הסיוור קשורה קשר הדוק עם היוזמה. איכות הביצוע של משימות הסיוור, תלויה במידה רבה ביוזמה שמגלות היחידות תוך כדי הפעולה. זוהי, בעצם, השאיפה המתמדת של המפקדים והיחידות להשיג את הנתונים הדרושים, בכל האמצעים ובכל האופנים. יש לחפש אחרי יחידות אויב, ולא לחכות עד שהן יופיעו בעצמן ב„שדה הראיה“ של הסיירים. אם קרה שהאויב כבר נטש את האיזור המיועד לסיוור, לא די לדווח על כך לממונים, אלא יש לקבוע את כיוון תנועתו ואת הזמן המשוער של עזיבתו. כאשר הסיוור מגלה טור נע של האויב, הכרחי לקבוע לא רק את כיוון תנועתו, אלא יש לברר גם את הרכב הכוחות: האם הם כוללים נשק גרעיני? מה מספר הטילים, הטנקים וכדומה. רצוי ללכוד שבו, אשר יוכל להוות מקור מידע על אמצעים „בלתי נראים“.

„היוזמה בסיוור מושגת על-ידי פעולות מפתיעות, נחושות ואמיצות של יחידות הסיוור, ושימוש באמצעים מגוונים להשגת הנתונים המודיעיניים הדרושים. יוזמה כזאת לא תוכל לבוא לכלל ביטוי, ללא הבנה מעמיקה מצד הסיירים את חובתם הצבאית, מסירותם ללא גבול למולדתם הסוציאליסטית, ונכונותם לבצע משימות קשות ואחריות ביו-תר, בכל התנאים האפשריים“. כך כותבים גנרל קורוטצ'ינקו ופולקובניק טיץ'קוב במאמרם, „הסיוור בקרב המודרני“¹. ואכן, יוזמת הסיוור תובעת מן המפקד גמישות ודביקות בהשגת המטרה, יחד עם כושר המצאה. היא אינה סובלת „שבלוניות“. על המפקד להשתדל, לעיתים קרובות, להחליף את שיטות ניתול הסיוור. עליו להפעיל עורמה צבאית ולהקנות לפעילות סייריו אופי החלטי ומפתיע. לא תמיד יעמדו לרשותו כוחות בכמות ואיכות מספקת, על-מנת לסירר בחזית רחבה ולעומק. לכן, חייב הוא לשאוף להגדיר את כיוון המאמץ העיקרי של האויב, ובהתאם לכך לרכז את הכוחות והאמצעים העומדים לרשותו. הדבר יאפשר לגלות את המרכיבים והיעדים במערך הקרבי של האויב, אשר השמדתם תוכל לשבש את מהלכיו ומבצעיו. מכאן, שעל הסיוור להיות תכליתי, כלומר על המפקדים לרכז את עיקר המאמצים בכיוון, אשר יבטיח ביצוע מושלם של המשימות. התכליתיות מושגת על-ידי הבהרה מדויקת של מטרת הסיוור וקביעת המשימות בהתאם לכך, יכולתו של המפקד לצפות את התפתחות מהלכי הקרב וחלוקה מתאימה של המשימות בין הכוחות והאמצעים, בהתאם לייעודם.

גם הגמישות היא תכונה חשובה בסיוור. מפקדי יחידות הסיוור חייבים להגיב מבעוד מועד, על שינויים בשטח או בתמונת-הקרב, ובהתאם לכך לרכז את מאמציהם לאיסוף ידיעות. תכונה נוספת החייבת להיכלל ברשימת התכונות של הסיוור „המוצלח“

היא העיתוי הנכון. זה מתבטא בתכנון מראש של פעולות מבצעי הסיוור, במטרה לקבל את הנתונים הדרושים בזמן המתאים. ניידותם וכושר תמרוגם המשופר של גייסות האויב, מאפשרים לו לבצע תנועות איגוף בזמן קצר ולהנחית מכות פתאומיות בעורף הכוחות. בתנאים כאלה, השגת הנתונים בזמן הנדרש היא בעלת חשיבות ממדרגה ראשונה, שכן היא מאפשרת למפקד לנקוט מבעוד מועד אמצעים לשיבוש כוונות האויב.

למרכיב הזמן נודעת חשיבות מיוחדת בסיוור שמטרתו לגלות את אמצעי התקיפה הגרעיניים של האויב, ובראש וראשונה את אלה הנמצאים כבר בעמדות-שיגור. כל השהיה בהעברת נתונים מסוג זה לגורמים המתאימים, עלולה לגרום לאבידות כבדות, בצידוד ובנפש. בתנאי הקרב המודרניים לא די באיתורים המדוייק של כוחות האויב, אלא יש להעביר את הנתונים על כך בזמן הקצר ביותר. נתונים בעלי חשיבות שאינם מועברים בעיתוי הנכון, הם חסרי-ערך. לרשות האויב עומדים כיום אמצעים שונים להסוואה והטעה. בתנאים אלה, קיימת חשיבות מירבית לאמינות הנתונים המושגים. צוותי יחידות הסיוור חייבים, איפוא, להכיר בצורה מושלמת את הנתונים הטכנו-טקטיים של אמצעי-תקיפה גרעיניים, ואמצעים אחרים העומדים לרשות האויב. השכלה זו היא תנאי בל יעבור, שכן בלעדיה לא יהיה המפקדים מסוגלים להבחין בכוונות ההטעה של האויב.

איסוף נתונים ממקורות שונים, בחינתם היסודית והשוואה ביניהם — יאפשרו לקבל תמונה מושלמת ככל האפשר. כך, למשל, ניתן להשלים נתונים, אשר הושגו על-ידי יחידת הסיוור, באמצעות הנתונים המגיעים מן המטה הבכיר, חקירת שבויים או עריקים, ניתוח ולימוד מסמכי שלל וכו'.

לימודי השדה

הסיירים חייבים לעבור הכשרה תיאורטית ומעשית, כשאימוני-השדה מהווים חלק חשוב מכלל ההשתלמות. הכשרת-השדה נועדה להקנות לסיירים יכולת לנהל סיוורים יומיים בשיטות שונות, בכל תנאי מזג-אוויר ובכל צורות השטח, תוך שימוש באמצעים טכניים מתקדמים. מטרתה גם להקנות למפקדים יכולת לנהל בביטחון את יחידותיהם, בתנאים קשים ביותר.

הסייר חייב להתמצא בנושאים הבאים:

- * ארגון וחימוש יחידות האויב.
 - * סימול יחידות האויב, ובעיקר סימני הזיהוי של אמצעי הפגיעה ההמוניים.
 - * אמצעים שנועדו להקל על השגת מטרות הסיוור.
 - * תצפיות שנועדו לגלות מטרות בשדה הקרב, תוך קביעת נתונייהן של מטרות אלה.
 - * תנועה מהירה, תוך גיווט מדויק.
 - * הפעלת סוגי קשר שונים, להעברת הנתונים שנאספו.
- תשומת-לב מיוחדת מוקדשת לחישולם הגופני של הסיירים: על הסייר לדעת ל„התחמם בכפור“, להיות בעל כושר סבילות באקלים חם, להסתגל לכל תנאי מזג-אוויר; עליו להיות בעל הכשרה טכנית-הנדסית, ועליו לדעת שיטות הגנה מפני נשק כימי, ביולוגי או גרעיני. סייר זריז וחזק, בעל כוח-סבל, המסוגל לעבור מכשולים שונים, היודע לזהות את היחידות השונות של האויב ולהפעיל את המכשור ואמצעי הקשר המת-

1. „וויני וסטניק“, אוקטובר 1971.

זה, חייבות ליצור תנאים הדומים, ככל האפשר, לשדה קרב — כולל שימוש בירי-סרק ובאמצעים אחרים, שכן שום הסברים לא ימחישו לסייר את האפקט של מטח יריות, התפוצצויות וריחים של חומרים רעילים.

תכונות כמו אומץ, נכונות, יוזמה והתמצאות, לא יפותחו אלא בתנאים הקרובים ביותר לתנאי שדה הקרב האמיתי. לשם כך, יש ליצור במהלך האימונים, תנאים מורכבים ומצבים קריטיים, אשר ידרשו מהסיירים ומפקדיהם לתת ביטוי לכל התכונות הללו. במהלך האימונים יהיה על המפקדים לשנות את גזרות הפעולה של יחידותיהם, להפעיל יחידות חדשות, לשגר פטרו-לים וסוירים אלימים, לתכנן מארבים ופשיטות, ולארגן פיגועי נפגעים ושבוים. על מפקדי היחידות להכשיר את סייריהם לפעולות החלטיות ויזומות בהתקפה, במרדף ובקרב-היתקלות עם האויב.

הסיור ההררי

ביצוע פעולות סיור בשטח הררי, שונה מאשר בתנאי שטח אחרים. אופיו של השטח ההררי מקשה על התצפית, על ההתמצאות, על הקשר האלחוט, על פעולת תחנות המכ"ם ועל, הסיור האלקטרוני. בגובה רב, קטן הספק המנועים ולכן מוגבל קצב הסיור המנוהל מעל גבי טנקים, נגמ"שים או כלי-רכב אחרים. הסיירים בשטח הררי ינועו בדרך כלל ברגל, ולשם כך דרושים

קדמים העומדים לרשותו — הוא בעל הסיכויים הטובים ביותר למלא את משימתו כראוי.

את ההכשרה הטובה ביותר ב„אמנות הסיור“, ניתן לקבל ב„סדרות“ השדה, המבוצעות בכל עונות השנה ובכל מוג-איר. התוצאות הטובות ביותר מושגות, כאשר בסדרה משתתפות יחידות-סיור מחילות שונים ויחידות-סיור מיוחדות. לצורך האימונים הטקטיים, תרגילי-ירי ורכישת ניסיון בנהיגת כלי-רכב קרביים, עומדים לרשות הסיירים מתקנים מגוונים: מטויר-חיס, שטחים מיוחדים לנהיגה בטנקים ורכב קרבי אחר, משטחי מים לנהיגה בכלי-רכב אמפיביים וכו'. הכשרתו של הסייר לא תהיה מושלמת, אם לא יתמצא בנהיגת כלי-רכב קרביים מסוגים שונים, כגון גיפים, טנקים, רכב-אמפיבי וכדומה, שכן בתוקף תפקידו יודמן לו לפעול בשטח מבותר ללא דרכים, ויהיה עליו לחצות מכשולי מים ומכשולים אחרים.

במסגרת הסדרות, לומדים הסיירים „איך להישאר בחיים“ בתנאי-שדה: לבחור במקום הנכון ללינת-לילה, לבנות מחסות, להסוות עמדות ולטשטש עקבות. הסיירים מתאמנים בהישארות בתנוחה אחידה במשך זמן רב (חיקוי הרוגים) בתנאים קשים מבחינת הגירוי החיצוני כגון שמש לוהטת, קור, יתושים, שריקת כדורים והתפוצצויות של פגזים בקרבת-מקום. במרכז הכשרת-השדה, עומד האימון הטקטי. על-מנת להימנע משגרה, מגוונים את האימונים הטקטיים ומקפידים, בדרך-כלל, על עריכתם בשטח בלתי-מוכר, בלילה, בתנאים של ראות מוגבלת ובמזג-אוויר גרוע. שדות, יערות והרים מהווים „מעבדה“ טובה ביותר לסיירים.

צורת הסיור הנפוצה ביותר היא התצפית. טכניקת הסיור המתקדמת, מקנה לסוגי הסיור השונים — טקטיים, הנדסיים, ארטי-ליים ואחרים — אפשרויות נרחבות לביצוע תצפיות. יש ללמד את הסיירים לנצל בכישרון וביעילות את הטכניקה הזו. במקרה זה, התוצאות הטובות ביותר באימוני תצפית, מושגות כאשר הם נערכים לפי תכנון, אך יש לזכור שבכל האימונים וגם בחיי השגרה, יש לפתח את עירנותם של הסיירים לגבי המתרחש סביבם. לדוגמה, אחרי שיחידה חזרה למחנה, יש לחקור את החיילים באיזה שטח הם עברו ומה בדיוק ראו.

צורות סיור נוספות: סריקה, מארב ופשיטה. צורות סיור אלה מתורגלות באינטנסיביות על-ידי הסיירים הסובייטים, כאשר התוצאות הטובות ביותר מושגות באותם מקרים שבהם המפקד מצליח ליצור מצבים קריטיים, המזכירים את תנאי הקרב. תרגילי הסריקה והפשיטה מבוצעים ביום ובלילה. הגישה הרגילה היא שיש עדיפות לסריקות ופשיטות-לילה, בשל המסתור שהחושך מקנה לכוחות. אך יש לזכור, שקיום אמצעי-תצפית מתקדמים בידי האויב, כולל אמצעי ראייה בתחום התת-אדום, מצמצמים בהרבה את יתרונו של הלילה.

בזמן האימונים, חשוב להביא לידי ביטוי מטרות כגון שביית שבוים, תפיסת מסמכים חשובים, השגת ידיעות על החימוש והטכניקה הקרבית של האויב והשמדת אמצעי-שיגור גרעיניים, אמצעים אלקטרוניים, נקודות-בקרה ומתקנים חיוניים אחרים. כדי להפיק את מירב התועלת מן האימונים הטקטיים, חשוב לבחור אזוירי אימון מתאימים, המגוונים מבחינת המבנה הטופוגרפי ותנאי הצמחיה. יש ליצור תנאים דומים לאלה השוררים במלחמה, על-ידי עריכת תרגילים דו-צדדיים — כאשר אחת היחידות תמלא את תפקיד „האויב“. היחידות שימלאו תפקיד

בעורף האויב — שישמש לה כמקום מנוחה וכמצבור תחמושת ומוזון. במקום זה ניתן גם להשאיר את הקשר ואת המתורגמן. פתיחה באש בעורף האויב אינה רצויה. אולם, אם קבוצת הסיור לא הצליחה להימנע מכניסה לקרב, עליה לישול את היוזמה, להשמיד את האויב במהירות, לנתק מגע ולהיעלם בהרים.

מכשולי מים

בצבא הסובייטי מושם דגש רב על פיתוח ולימוד הסיורים המבוצעים לקראת צליחת מכשולי-מים. הודגשו מספר כללים, על פיהם יש לנהוג בסיור מסוג זה:

• יש לראות כל מכשול מים, כמכשול מוגן על-ידי האויב. מטרתו העיקרית של הסיור היא לקבוע את אופי ההגנה של האויב ולאחר נקודות מתאימות לצליחת המכשול תוך כדי תנועה.

• יש להשתדל להימנע מהיתקלות עם האויב בדרך אל מכשול-המים. הדבר ניתן להיעשות על-ידי עקיפת יחידותיו וניצול פרצות במערך כוחותיו. אולם, מכיוון שלא תמיד ניתן להשיג את הנתונים הדרושים מתוך תצפית בלבד, לפעמים פותחים הסיירים באש, כדי לאלץ את האויב לגלות את עמדותיו בהשיבו לירי.

• יש למדוד את רוחב המכשול, עומקו ומהירות זרימת המים שבו.

• יש למצוא מקום רדוד שבו אפשר יהיה לחצות את המכשול תוך כדי תנועה במהירות מירבית.

צליחת המכשול על-ידי הסיירים היא רגע המבחן. הצלחתה תלויה במידה רבה בארגון הנכון של הצליחה על-ידי הסיור. כבר במרחק של 80 עד 100 מטרים (בהתאם לתנאי השטח) יורדים הצוותים (פרט למקלענים) מהרכב, וסורקים את הגדה לשם איתור מקומות הצליחה וחיפוש אחר מוקשים. המקלענים הנשארים מאחור, ימצאו בכוננות מתמדת לפתיחה באש, להגנת כוח הסריקה. אחרי קביעת רוחב המכשול, עומקו ומהירות זרימת המים, יחצה רכב אחד בלבד, כאשר שאר הכוח נשאר על הגדה לאבטחה.

יש לקחת בחשבון את האפשרות שהגדה השנייה תפוסה על-ידי אויב מוסווה היטב, שינחית על הצולחים מהלומת-אש מהממת ומפתיעה. לכן, אם הצליחה באותו מקום לא תתבצע בהצלחה, על המפקד לשלוח רכב-סיור, במטרה למצוא קטעים לאורך המכשול, אשר אינם תפוסים על-ידי כוחות האויב, או שהגנתם חלשה יותר. בכל מקרה, תופסת יחידת הסיור עמדות לאורך המכשול, ממשיכה לצפות לעבר מערכי האויב, תוך דיווח שוטף לכוחות העיקריים. כאשר מגיעים הכוחות העיקריים, מצטרפת אליהם יחידת הסיור וחוצה יחד איתם את המכשול.

סיכום

מן האמור לעיל, בולטת החשיבות הרבה אותה מייחס הצבא הסובייטי לסיור. מלבד המשאבים הרבים והמאמצים המושקעים בפיתוח אמצעים, מושם דגש רב על אימון מקצועי ויסודי וחינוך סיירים יעיל.

אימון מיוחד וציוד מתאים. אולם, שטח הררי טומן בחובו גם יתרונות לסייר. אפשרות התנועה בהסתר, מסייעת לו לחדור למערכים קרביים של האויב, להציב מארבים ולשבות שבויים. הזכרנו כבר את התצפית, כאחת הצורות העיקריות של הסיור. חשיבות התצפית בשטח הררי היא רבה, משום שקשה להפעיל שם את צורות הסיור האחרות, ולפעמים אין הדבר אפשרי כלל. אולם, תצפית בהרים תהיה יעילה, רק אם תאורגן תוך התחשבות בתנאי השטח, שלא תמיד מאפשרים לסקור מנקודה אחת את האיזור כולו, בשל קיומם של שטחים מתים. גורמים כגון ניקים, מדרונות אחוריים וואדיות — מצמצמים את המרחק מנקודת התצפית אל היעדים או אל המטרות הנצפות, ובשל כך הם נראים קרובים יותר מאשר במציאות. לכן, כדי לקבל הערכה מדויקת של המרחק אל היעד, או אל המטרה הנצפית, יש לערוך את התצפית לפחות משתי נקודות, כך שמכל נקודה יתגלה מראה אחר, המשלים את ראיית השטחים המתים, אשר לא נראו מן הנקודה הראשונה.

בחירת המקום המתאים לתצפית והכשרתו לצורך זה, ייעשו תוך ניצול כושר-המצאה ו"עורמה צבאית", כדי לאפשר ניצול מקסימלי של תנאי השטח. על הסיירים להתמקם ולהסתוות במהירות, במקום התצפית. בכל מקרה אסור לבנות מתקנים או ליצור שבילים חדשים השוברים את חדגוניות הנוף, כדי להימנע מגילוי מקום התצפית על-ידי האויב. בלילה ובתנאי-ראות מוגבלים, יש לשלב תצפית-ראיה בתצפית-שמיעה, שכן בהרים, נשמעים קולות התנועה של הכוחות למרחקים. תצפית-שמיעה כזו, מבוצעת בדרך-כלל על-ידי חוליה בת 2—3 חיילים, אשר עברו הכשרה מתאימה. המספר המוגבל של הדרכים והמעברים בהרים, מאלץ את כוחות האויב לנוע בנתיבים מוגדרים. עובדה זו מקלה במיוחד על הצבת המארבים. תכונות השטח מאפשרות לתקוף את יחידות האויב מטווחים קצרים ביותר ולהפתיעו, אך יש לזכור שגם האויב מסוגל להציב מארבים בדרכי תנועתו. על-ידי סריקת השטח בכוחות קטנים, ניתן להימנע מהפתעה בלתי נעימה זו.

גם הסריקה היא צורה נפוצה של הסיור בהרים. בשטח הררי קשה להתמצא, לא רק בלילה, אלא גם ביום, לכן מומלץ לבצע סריקות עם שחר, עם שקיעת החמה, או בתנאי ראות מוגבלים. תדרוך היחידות לקראת הסריקה בהרים נמשך זמן רב יותר מאשר בתנאים רגילים, שכן נוסף ללימוד יעד הסריקה, מתעורר לעיתים קרובות הצורך בדוק את דרכי הגישה אליו ואת אופי המכשולים. למטרה זו נשלחות קבוצות קטנות של סיירים מהירים, המסוגלות לעבור בדממה על-פני מכשולים שונים, בעזרת ציוד מיוחד. אופיו של שטח הררי יוצר תנאים נוחים יותר לביצוע סיורים בעורף האויב, במטרה לגלות אמצעי תקיפה גרעיניים, ביצורים, נקודות-בקרה ומחסני תחמושת.

ניתן להשיג נתונים בהרים, בצורות שונות: תצפית-ראיה, תצפית-שמיעה, מארב או סריקה. קבוצות הסיור תהיינה קטנות, לא יותר משבעה אנשים, כולל הקשר. על כל אחד מחיילי הקבוצה להיות מאומן בהפעלת מכשירי-קשר. חשוב שבקבוצה יימצא גם מתורגמן. הדבר נחוץ להבנת שיחות-טלפון העובדות בקוי האויב, לחקירת שבויים ולתחקור תושבים מקומיים. את הקו הקדמי של האויב יכולה קבוצת הסיירים לחצות ברגל, ברכב, או על-גבי מסוק. לאחר מכן, עליה לארגן בסיס נסתר —